

Sygn. akt VI Ka 353/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2022 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: stażysta Anna Mościcka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Barbary Kamińskiej

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2022 r. w Elblągu sprawy

D. B. s. D. i D. ur. (...) w D. (Niemcy)

oskarżonego o czyn z art. 190 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 15 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 83/22

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 353/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Iławie z 15 czerwca 2022r. w spr. II K 83/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

**STANOWISKO SĄDU
ODWOŁAWCZEGO WOBEC**

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego wpływ na jego treść	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Prokurator w apelacji podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych z art. 438 pkt. 3 kpk. Należy zaś podkreślić, że względną przyczyną odwoławczą, która może doprowadzić do postulowanego uchylecia wyroku jest tylko stwierdzenie błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia.</p> <p>Tymczasem mimo tego, że argumenty przytoczony przez skarżącego w apelacji na poparcie postawionego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych odnoszące się do przyznania się oskarżonego czy opisu korespondencji oskarżonego do M. P. przy uwzględnieniu okoliczności znajomości ww z P. K. odpowiadają prawdzie, to jednak analiza całego materiału dowodowego i to w odniesieniu do treści zarzutu postawionego w a/o, nie pozwalała na przyjęcie, iż zaskarżony wyrok uniewinniający D.B. od zarzucanego mu w a/o czynu był niesłuszny i by można było, po wnioskowanym uchyleciu tego wyroku, po ponownym rozpoznaniu</p>		

sprawy przez sąd I instancji, to przypisać oskarżonemu taki czyn jaki mu zarzucono kwalifikowany jako groźba.

Groźba jest to oddziaływaniem na psychikę drugiej osoby przez przedstawienie zagrożonemu zła, które go spotka ze strony grożącego albo innej osoby, na której zachowanie grożący ma wpływ (patrz: Wróbel Włodzimierz (red.), Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część I. Komentarz do art. 117-211a, Opublikowano: WKP 2017) . Tymczasem w realiach niniejszej sprawy nie można było przypisać oskarżonemu, że chciał oddziaływać na psychikę pokrzywdzonego P. K. (2) tj. że chciał by korespondencja pomiędzy nim a M. P. (2) zawierająca opis tego co chce zrobić pokrzywdzonemu ps. (...) trafiła do pokrzywdzonego i wzbudziła w nim obawę . Oceniając brak zamiaru popełnienia umyślnego czynu z art. 190§1kk przez oskarżonego należy wskazać, iż wpisy oskarżonego z 24 maja 2021r. zostały poczynione po tym (co skarący pomija) jak tego dnia tj. 24 maja 2021r. pokrzywdzony wysyłał do oskarżonego obraźliwe wiadomości namawiające do konfrontacji, w których pokrzywdzony używał zwrotów typu „może umówimy się na solówkę”, „wytrześć całe gówno z ciebie” „policzymy się jeszcze” (skryny k. 71-72), a także oskarżony został pobity przez pokrzywdzonego i jego kolegę (patrz: wyrok nakazowy skazujący pokrzywdzonego k. 61), co wskazuje na przyczynę emocji (przyjętych przez sąd I instancji w ustaleniach faktycznych) w jakich oskarżony sporządził omawiane wpisy w korespondencji skierowanej do M. P.. Ponadto pisząc z M.P. w dniu

24 maja 2021r. oskarżony nie zrobił nic by wpisy z tej korespondencji a dot. pokrzywdzonego miały trafić do pokrzywdzonego. Stąd zasadny jest – i apelujący treścią apelacji go skutecznie nie zakwestionował-wywód sadu I instancji, że oskarżony faktycznie nie mógł w dniu 24 maja 2021r. tj. w dacie zarzucanego mu czynu przypuszczać, że M. P. gdy pokłóci się z oskarżonym, i to po upływie tygodni od 24 maja 2021r. , to skriny swoich „rozmów” z nim z 24.05.2021r. prześle do pokrzywdzonego. Oskarżyciel jako datę czynu wskazał zaś tylko 24 maja 2021r. a tego dnia pokrzywdzonemu nie była znana treść gróźb, a przede wszystkim tego dnia oskarżony wysyłając wiadomości do M. P. nie mógł zakładać, że trafią one do pokrzywdzonego, nawet jeżeli miał świadomość że M. P. i pokrzywdzony się znają. Prokurator użył argumentu, że oskarżony nie wysyłał tych wiadomości z 24 maja 2021r, pokrzywdzonemu , bo pokrzywdzony go zablokował, ale przecież z niczego nie wynika by oskarżony miał zamiar wysłać te wpisy w dniu 24 maja 2021r. bezpośrednio do pokrzywdzonego. Sam pokrzywdzony przyznał, że oskarżony chciał by filmiki (a nie wpisy) ośmieszające pokrzywdzonego do niego trafiły (również M. P. rozgraniczyła sytuację filmików, które kazał jej rozsyłać do znajomych, od braku inicjatywy oskarżonego w przekazaniu pokrzywdzonemu wpisów z 24.05.2021r.), ale nie potrafił wskazać okoliczności, która by potwierdziła jego przypuszczenie, że oskarżony chciał też aby i wiadomości wysyłane do M. P. w dniu 24 maja 2021r. trafiły do niego. Ponadto sama M.P. w zeznaniach jednoznacznie wskazała, że to ona z własnej inicjatywy

zdecydowała, że po paru tygodniach od 24.05.2021r. przekaze pokrzywdzonemu wiadomości, które oskarżony pisał do niej (które w zeznaniach z postępowania przygotowawczego sama oceniła jako pisane „na żarty”) i podkreśliła, że oskarżony nie mówił jej by przekazała je pokrzywdzonemu.

Jak wskazano w doktrynie „Grożenie” jest zachowaniem o charakterze intencjonalnym (A. Zoll [w:] Kodeks karny..., t. 2, cz. 1, red. W. Wróbel, A. Zoll, 2016, art. 190, nt 15; A. Marek, Kodeks..., art. 190, nt 5; M. Królikowski, A. Sakowicz [w:] Kodeks..., red. R. Zawłocki, M. Królikowski, s. 582; wyrok SA w Lublinie z 26.06.2012 r., II AKa 136/12, LEX nr 1213853, Giezek Jacek (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz Opublikowano: WKP 2021). Sprawca musi zatem formułując groźbę, obejmować swoją świadomością i wolą wywołanie u pokrzywdzonego obawy spełnienia groźby. A taka intencja po stronie oskarżonego w realiach niniejszej sprawy w odniesieniu do zarzucanego czynu, w szczególności na wskazany w zarzucie dzień popełnienia czynu tj. 24 maja 2021r. nie zostało wykazana. Stąd zarzut i argumenty z apelacji prokuratora nie mogły być uwzględnione. Tym bardziej, że mimo akcentowanego w apelacji przyznania się oskarżonego, to przecież sam oskarżony wyraźnie zaznaczył, że przyznaje się ale nie do końca, a w wyjaśnieniach potwierdzając swoje autorstwo wpisów opisał też co je poprzedziło, a także podkreślił brak intencji by wpisy te trafiły do pokrzywdzonego.

Skoro zaś w świetle powyższego nie można było przyjąć za wykazanej

dowodami i okolicznościami intencji oskarżonego, zamiaru popełnienia w dniu 24 maja 2021r. czynu z art. 190§1kk, to większego znaczenia nie miały argumenty z apelacji nawiązujące do okoliczności czy pokrzywdzony mógł czy nie mógł obawiać się gróźb oskarżonego.

Należy też podkreślić, że apelacja pochodziła od oskarżyciela, a w myśl art. 434§1kpk, sąd odwoławczy, w sytuacji wniesienia apelacji na niekorzyść oskarżonego, mógł orzec tylko w granicach zaskarżenia oraz w razie stwierdzenia zasadności uchybienia podniesionego w środku odwoławczym, zgodnie z jego brzmieniem w odniesieniu do treści art. 438 pkt. 3 kpk oraz w razie stwierdzenia zasadności wniosku końcowego z apelacji. Tymczasem zarzut i argumenty podniesione w apelacji oskarżyciela nie mogły służyć skutecznemu wykazaniu takich błędów, które by miały służyć do wzruszenia zaskarżonego wyroku, tym bardziej, że i tak nie można by było D.B.– po ewentualnym ponownym rozpoznaniu sprawy, w ramach dotychczas zgromadzonych dowodów, o których uzupełnienie skarżący nie wnosił -przypisać winy popełnienia czynu dokładnie takiego jaki zarzucono mu w a/o.

Wniosek		
O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Z przyczyn dla których zarzut i argumenty podniesione w apelacji, wniesionej na niekorzyść oskarżonego rozpoznane w granicach wyznaczonych art. 434§1 kpk, a w konsekwencji wniosek końcowy, nie zasługiwały na uwzględnienie.</p>	
---	--

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Cały wyrok</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Z przyczyn dla których zarzut z apelacji i argumenty podniesione w apelacji, a w konsekwencji wniosek końcowy nie zasługiwały na uwzględnienie.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt. II	Apelacja oskarżyciela publicznego nie zasługiwała na uwzględnienie, stąd zachodziły podstawy z art. 636§1kpk do obciążenia Skarbu Państwa kosztami za postępowanie odwoławcze.

7. **PODPIS**